Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Cușnir Svetlana
Dosarul nr. 2ac-80/24 (2-23091692-02-2ac-29012024)

D E C I Z I E

09 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele completului, judecătorul: Panov Ana
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Bagrin Lucia

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de apel declarată de avocatul Dogotari Danu în interesele SRL „VISPLUS-GRUP” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 octombrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „VARDA” către SRL „VISPLUS-GRUP” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 26 iunie 2023, SRL „VARDA” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „VISPLUS-GRUP”, prin care a solicitat încasarea împrumutului nerambursat în sumă de 47 862,61 lei și a taxei de stat în sumă de 1 435,88 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 20 aprilie 2021, între reclamantă în calitate de „împrumutător” și pârâtă în calitate de „împrumutat” a fost încheiat contractul de împrumut nr. 22/04, potrivit căruia reclamanta i-a împrumutat pârâtei suma de 80 000,00 lei.

Relevă că potrivit pct.2.1. din contractul de împrumut, pârâta s-a obligat să restituie suma împrumutată în decurs de 36 luni. Rambursarea împrumutului realizându-se prin achitări lunare, în sumă nu mai puțin de 2 222,23 lei/per lună.

Notează că părțile colaborau și în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021, în temeiul căruia pârâta beneficia de un discount (bonus) pentru marfa achiziționată de la reclamantă. Astfel întru accelerarea rambursării împrumutului părțile au semnat acordul privind modalitatea de stingere

a creanțelor din 20 aprilie 2021, potrivit căruia pârâta a convenit ca suma discountului să fie direcționată de către reclamantă întru micșorarea sumei lunare pe care pârâta urma să o achite potrivit pct. 2.1. din contractul de împrumut.

Indică că potrivit pct. 4 din acordul privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021, în cazul în care suma discountului, calculat de reclamantă (creditor pe Acord) pârâtei (debitor pe acord) nu va acoperi cuantumul ratei lunare datorate de pârâtă în baza contractului de împrumut, partea neacoperită prin operațiunea compensării ratei lunare scadente a împrumutului va fi stinsă de către pârâtă (debitor) prin plata efectivă efectuată în contul reclamantei - (creditorului), dacă părțile nu vor ajunge la un alt acord privind modalitatea de plată. Totodată, sumele bonusurilor datorate de reclamantă (creditor) pârâtei (debitorului) în baza contractului, sumele bonusurilor datorate de reclamantă (creditor) pârâtei (debitorului) în baza contractului vânzare-cumpărare nr. 12533 din 01.01.2021, ce vor exceda rata stabilită de pct. 2.1. al contractului de împrumut nr. 22/04 din 20 aprilie 2021 vor fi luate în considerație drept exces anterior la stingerea ratelor scadente ulterioare (pct. 5 din Acord).

Relatează că, întru constatarea aplicării acordului privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021, a anexat Actul de verificare contabilă pentru perioada 2021 - 2023 privind operațiunile contabile de stingere a împrumutului.

Afirmă că a constatat nerespectarea de către pârâtă a obligațiilor asumate, astfel pe parcursul anilor 2022 - 2023 nu a respectat limita ratei lunare scadentă a împrumutului.

Specifică că prin adresarea din 18 februarie 2023, reclamanta constată încetarea livrărilor de marfă în adresa pârâtei și a informat despre decizia sa de a rezilia contractul de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021, Acordul privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021 și respectiv a contractului de împrumut, solicitând achitarea sumei împrumutului nerambursat.

Punctează că în cadrul negocierilor, părțile și-au confirmat acordul de a soluționa situația creată în mod amiabil și dorința de a relua livrările pe marginea contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021.

Afirmă că întru reluarea colaborării pe marginea contractului de vânzare-cumpărare, la 21 aprilie 2023, reclamantul a expediat pârâtei (atât la adresa de email, cât și prin scrisoare poștală recomandată, recepționată la data de 28 aprilie 2023) oferta de produse propuse spre comercializare, cu regret oferta a fost ignorată, fiind lăsată fără niciun răspuns.

Menționează că nerespectarea obligațiilor asumate de către pârâtă în baza contractului de împrumut nr.22/04 din 20 aprilie 2021, a dispozițiilor pct. 4 din Acordul privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021 a determinat reclamantul, repetat să expedieze în adresa pârâtului somația din 10 mai

2023, prin care solicită restituirea sumei împrumutului nerambursat în mărime de 47 862,61 lei. Însă somația din 10 mai 2023 a fost lăsată fără răspuns, ceea ce conferă reclamantului dreptul de a iniția o acțiune civilă întru încasarea forțată a împrumutului nerambursat.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 octombrie 2023, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „VARDA" și s-a încasat din contul SRL „VISPLUS-GRUP" în beneficiul SRL „VARDA", cu titlu de datorie suma de 47 862,61 lei, cheltuielile de judecată pentru obținerea extrasului de la ASP în mărime de 121,20 lei și taxa de stat în sumă de 1 435,88 lei.

Solicitarea apelantei:

Nefiind de acord, la 16 noiembrie 2023, avocatul Dogotari Danu în interesele SRL „VISPLUS-GRUP" a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 octombrie 2023, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii și emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, avocatul Dogotari Danu în interesele SRL „VISPLUS-GRUP" a invocat că nu au fost respectate condițiile de valabilitate a actului juridic, fapt care are drept efect nulitatea acestui act, ca fiind contrar ordinii publice și bunelor moravuri, dar și dispozițiilor legale cu privire la valabilitatea actului juridic.

Menționează asupra faptului că, actul juridic în temeiul căruia intimata a solicitat încasarea datoriilor, iar instanța de fond a dispus încasarea acestora - contractul de împrumut nr. 22/04 din 20 aprilie 2021, este unul lovit de nulitate absolută, deoarece natura sa și scopul încheierii nu corespunde obiectului unui contract de împrumut, între părți fiind de fapt alte tipuri de relații comerciale decât cele de împrumut.

Afirmă că după luni de zile de la data semnării contractelor de vânzare-cumpărare, intimata a propus asociaților companiilor respective să le acorde câte un suport financiar pentru promovarea (publicitatea) produselor sale în restaurantele ESUSHI, venind cu inițiativa ca, din punct de vedere juridic, această convenție privind publicitatea mărfurilor în restaurantele ESUSHI să fie camuflată sub forma unui contract de împrumut încheiat cu fiecare din cele 3 companii.

Notează, având în vedere faptul că proprietarii companiilor respective, nu au fost împotriva ca, în schimbul unei remunerări, să promoveze produsele intimatei în restaurantele sale, aceștia au acceptat colaborarea, inclusiv forma contractului propusă de către intimată, or în fond, aceștia au fost convinși de faptul că, aceste contracte de împrumut nu vor produce careva consecințe juridice, părțile agreînd de fapt o altă formă de colaborare, remunerația fiind aceiași care este inserată în contractele de împrumut.

Subliniază că la 20 aprilie 2021, SRL „VARDA" a încheiat cu apelanta un contract de publicitate, oficializat juridic sub forma unui contract de împrumut, pentru suma de 80 000 lei, cu SRL „INVESTES" un contract de publicitate, oficializat juridic sub forma unui contract de împrumut - pentru suma de 40 000 lei și cu SRL „ESUSHI" (redenumită ulterior în SRL „ITERES GROUP") un contract de publicitate, oficializat juridic sub forma unui contract de împrumut - pentru suma de 80 000 lei, iar în total suma de 200 000 lei.

Relevă că în același timp, odată cu semnarea contractelor de împrumut menționate, intimatul a încheiat cu fiecare din cele trei companii câte un acord privind modalitatea de stingere a creanțelor, potrivit căruia părțile ar fi stabilit din start că ratele lunare ale împrumuturilor să fie stinse prin compensare lunară din bonusul de 15 % din vânzări, ce urma să-l achite intimatul fiecărei companii în baza contractelor de vânzare - cumpărare menționate supra.

Punctează că chiar la momentul semnării contractelor de împrumut, inclusiv a celui litigios, părțile din start au prevăzut faptul că împrumuturile respective nu vor fi restituite de facto de către împrumutați, inclusiv SRL „VISPLUS-GRUP", suma bănească indicată în contractele de împrumut urmând a fi stinsă prin compensație cu sumele bănești pe care SRL „VARDA" urma la rândul său să-l achite apelantei și celor alte companii, cu titlu de bonus în baza contractelor de vânzare-cumpărare nr. 9932, 12139 și 12533 din 01.01.2021, fapt ce din start contravine prevederilor art. 1242 alin. (1) Cod Civil.

Remarcă că părțile din start au prevăzut faptul că acestea nu vor fi restituite de facto de către împrumutați, inclusiv de apelantă.

La fel, indică că contractul de împrumut din speță, dar și celelalte nu au fost încheiate cu scopul de a produce efectele juridice ale unui contract de împrumut, ci doar cu scopul de a oficializa un acord de publicitate / promovare a produselor, fapt care rezultă inclusiv din prevederile pct. 6 al Acordului privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021, potrivit căruia părțile au stabilit că, în cazul în care debitorul pe parcursul unei luni calendaristice nu va efectua nici o comandă de livrare a mărfii în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 01 ianuarie 2021, creditorul va fi îndreptățit să inițieze procedura de rezoluțiune a prezentului acord și a contractului de împrumut nr. 22/04 din 20 aprilie 2021, or această clauză confirmă faptul că pe intimată nu o interesau

relațiile ce izvorau din contractul de împrumut, ci doar relațiile comerciale în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021.

La fel, notează că contractul de împrumut din speță este unul lovit de nulitate, nefiind încheiat cu intenția de a produce efectele juridice ale unui contract de împrumut, rezultă inclusiv din comunicarea purtată între părți, relevantă în acest sens fiind adresarea intimatei din 18 februarie 2023, în care administratorul intimatei invocă faptul că, în legătură cu starea de război din Ucraina, începând cu 25 februarie 2022 acesta nu poate importa produsele „PEPSICO" în Republica Moldova pentru a le pune la dispoziția cumpărătorilor autohtoni, și prin urmare, în legătură cu încetarea livrării produselor în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021, acesta ar fi decis desfacerea / rezilierea contractului de vânzare-cumpărare, a acordului privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021 și a contractului de împrumut.

Consideră că în eventualitatea constatării nulității absolute a contractului de împrumut, pretențiile intimatei privind restituirea împrumutului bănesc acordat în baza acestui contract, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Obiectează că la examinarea cauzei în instanța de fond, SRL „VARDA" nu a prezentat documentul de bază, care ar certifica circumstanțele pe care acesta își înaintează pretențiile și anume - contractul de împrumut din 20 aprilie 2021 în original, fapt ce este inadmisibil or, în cazul în care pretențiile părților rezultă dintr-un contract de împrumut, legea obligă prezentarea contractului în original din considerentul că urmare a soluționării cauzei, înscrisul respectiv își va pierde efectul juridic și nu mai poate fi lăsat la dispoziția deținătorului.

La 13 noiembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, intimata SRL „VARDA" a depus referință asupra cererii de apel, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat la 30 octombrie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 16 noiembrie 2023, prin intermediul poștei electronice (f. d. 63-65), Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

Colegiul civil reține că acțiunea înaintată de SRL „VARDA” către SRL „VISPLUS-GRUP” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 -276^4).

În conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

În acord cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune prin încheiere motivată ce poate fi atacată odată cu fondul.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Conform art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care

motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art.238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84,98).

Instanța de apel reține că, la 26 iunie 2023, SRL „VARDA” a depus cerere de chemare în judecată către SRL „VISPLUS-GRUP”, prin care a solicitat încasarea împrumutului nerambursat în sumă de 47 862,61 lei și a taxei de stat în sumă de 1 435,88 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanţă a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii depuse de SRL „VARDA” și a dispus încasarea din contul SRL „VISPLUS-GRUP” în beneficiul SRL „VARDA”, cu titlu de datorie suma de 47 862,61 lei, cheltuielile de judecată pentru obținerea extrasului de la ASP în mărime de 121,20 lei și taxa de stat în sumă de 1 435,88 lei.

Conform art. 774 alin.(1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În temeiul dispozițiilor art.775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Norma consacrată la art. 776 din Codul civil, stabilește că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În acord cu dispozițiile art. 858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Iar, conform alin. (2) al aceluiași articol, obligaţia

trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Colegiul judiciar, analizând materialele cauzei și probatoriul administrat, în coroborare cu legislația pertinentă aplicabilă și motivele invocate de pârâta/apelantă în susținerea poziției sale, concluzionează despre temeinicia și corectitudinea hotărârii date de prima instanță și caracterul formal al cererii de apel.

Din actele şi lucrările dosarului rezultă că, părțile litigante colaborau în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021, încheiat anterior contractului de împrumut, în temeiul căruia pârâtul beneficia de un discount (bonus) pentru marfa achiziționată de la reclamant.

Se mai reține că, la 20 aprilie 2021, între SRL „VARDA”, în calitate de „împrumutător” și SRL „VISPLUS-GRUP”, în calitate de „împrumutat” a fost încheiat contractul de împrumut nr. 22/04, potrivit căruia reclamanta i-a împrumutat pârâtei suma de 80 000 de lei (f. d. 6-7).

Conform pct.2.1. din contractul de împrumut, părțile au prevăzut că SRL „VISPLUS-GRUP” s-a obligat să restituie suma împrumutată în decurs de 36 luni. Rambursarea împrumutului, realizându-se prin achitări lunare, în sumă nu mai puțin de 2 222,23 lei/per lună.

Totodată, la aceiași dată a fost încheiat acordul privind modalitatea de stingere a creanțelor. Acordul dat a fost semnat și aplicată ștampila de administratorul SRL „VARDA”, Iacovenco Alexandr, în calitate de creditor, cât și semnat și aplicată ștampila de administratorul SRL „VISPLUS-GRUP”, Vrancean Serghei, în calitate de debitor (f. d. 37-38).

Aderent se reține că conform prevederilor Acordului menționat, părțile au stipulat că debitorul va stinge creanţa creditorului, formată în baza contractului de împrumut nr. 22/04 din 20 aprilie 2021, în rate, stabilite de pct. 2.1 al contractului indicat, prin compensarea de către creditor a bonusului de 15%, acordat de acesta debitorului în baza Acordului adițional din 1 ianuarie 2021 la contractul de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021, încheiat între creditor şi debitor.

Potrivit actului de verificare privind decontările reciproce pentru perioada ianuarie 2020-ianuarie 2023, la situația din 31 ianuarie 2023, datoria SRL „VISPLUS-GRUP” constituia suma de 47 862,61 lei (f. d. 19).

Concomitent se reține că, la 18 februarie 2023, SRL „VARDA” a expediat o scrisoare în adresa SRL „VISPLUS-GRUP” prin care a comunicat că „ *în legătură cu încetarea furnizării de produse în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 12533 din 1 ianuarie 2021, compania SRL „VARDA” a decis să rezilieze contractul sus-menționat, Acordul privind modalitatea de stingere a creanțelor din 20 aprilie 2021 şi contractul de împrumut nr. 22/04 din 20 aprilie 2021. Având în vedere cele menționate mai sus şi ghidându-ne de condițiile pct. 5.3. al*

contractului de împrumut, vă rugăm să efectuaţi plata anticipată a sumei restante a împrumutului, şi anume a 47 862,61 lei. Plata sumei restante a împrumutului se poate face prin transferul mijloacelor băneşti în contul de decontare al companiei SRL „VARDA” (f. d. 10, 32).

În context, sub aspectul factologic expus supra, Colegiul civil consideră corectă soluția primei instanțe prin prisma încasării SRL „VISPLUS-GRUP” în beneficiul SRL „VARDA”, cu titlu de datorie suma de 47 862,61 lei cu titlul de datorie, nici în prima instanță și nici în instanța de apel, nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care să demonstreze că datoria împrutată a fost restituită.

Referitor la obiecțiile invocate în apel privitor la nulitatea actului juridic și anume a contractului de împrumut nr. 22/04 din 20 aprilie 2021, Colegiul judiciar le consideră neîntemeiate.

În temeiul prevederilor art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Dispoziițile art.1027 alin.(1) din Codul civil stipulează că, contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

Astfel, SRL „VISPLUS-GRUP”, semnând contractul de împrumut, cât și actul de verificare privind decontările reciproce pentru perioada ianuarie 2020-ianuarie 2023, la situația din 31 ianuarie 2023, și-a asumat toate obligațiile care rezidă din contractul de împrumut, cât și a recunoscut existența datoriei.

Cu atât mai mult că în prima instanță, pârâta/ apelantă nici nu a prezentat referință asupra acțiunii și nici nu a formulat o acțiune reconvențională.

Aderent, instanţa de apel notează că, apelanta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării netemeiniciei hotărârii instanţei de fond.

Mai mult, reieșind din principiul disponibilității părților în procesul civil și în virtutea prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care indică expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Colegiul judiciar a constatat cu certitudine că apelanta nu a putut confirma prin probe circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor acesteia.

Astfel, argumentele invocate de apelantă, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra şi se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate şi elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susținute de normele de drept material.

Referitor la solicitarea reclamantei SRL„VARDA” privind încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 1 435,88 de lei, prima instanță corect a dispus admiterea pretenției, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În temeiul art. 83 alin. (1) - (2) din Codul de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Conform art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Articolul 3 alin. (1) lit. a) a Legii taxei de stat, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil - 3 % din valoarea acțiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 de lei şi nu mai mult de 25 000 de lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 de lei şi nu mai mult de 50 000 de lei de la persoanele juridice.

Astfel, prin prisma normelor sus enunțate, având în vedere că partea care a avut câștig de cauză a suportat cheltuieli de judecată, acestea urmează a fi compensate din contul părții care a pierdut procesul.

Distinct de cele indicate, Colegiul judiciar, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că, „art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanţa de fond, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate.

Din cele expuse și având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost constatate de către prima instanță şi nu este necesară verificarea suplimentară a

cărorva dovezi, Colegiul civil al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Dogotari Danu în interesele SRL „VISPLUS-GRUP”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 octombrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „VARDA” către SRL „VISPLUS-GRUP” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului,
Judecătorul Panov Ana

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Bagrin Lucia